

Fons Hospital General

Enviado por adm1 el Jue, 31/03/2016 - 13:20

El naixement d'este centre reservat als dementats va estar lligat, segons la tradició, a un sermó del pare Joan Gilabert Jofré en la catedral de València que va convèncer un grup de ciutadans de la necessitat d'esta institució assistencial. Des d'un primer moment va comptar amb el suport dels jurats de la ciutat de València, de la Monarquia i de l'Església, encara que sempre es va mantindre en l'àmbit privat.

L'Hospital General es va crear en 1512. Va rebre este nom com a conseqüència de la reunió d'alguns dels hospitals de la ciutat de València amb la que s'intentava reduir despeses i millorar l'assistència social i sanitària, ja que la que es dispensava no cobria les necessitats.

Es van concentrar en el nou Hospital General, per mitjà d'una sentència arbitral, el de la Mare de Déu dels Innocents i, entre els administrats per la Ciutat, els hospitals de la Reina, d'En Clapers i la leproseria de Sant Llàtzer. Esta última es va mantindre en la seua ubicació primitiva per tal d'evitar contagis, però sota l'administració de l'Hospital General. Van quedar fora de la mateixa, l'Hospital d'En Conill i el d'En Bou, ambdós agregats posteriorment el 3 d'agost de 1847, moment en què també es va incorporar a l'Hospital General l'Hospital de Pobres Estudiants, que va ser fundat per la confraria del mateix nom vinculada a la Universitat en 1540.

La creació del nou i gran centre sanitari va suposar la desaparició d'altres no inicialment immersos en el procés de fusió, però que van veure llanguir les seues funcions sanitàries i els seus recursos. Este va ser el cas de l'Hospital de Sant Llàtzer fundat pel Gremi de Sabaters i el de Sant Vicent Màrtir. Es van mantindre totalment al marge d'este procés d'unificació l'Hospital de Pobres Sacerdots i el dels Beguines.

Tant la Monarquia, com el Papat van recolzar el nou centre des de la seua construcció, encara que no el controlaven, perquè este es trobava regit per quatre administradors d'elecció anual: un canonge triat per sorteig entre els de la catedral o capítol catedralici, dos jurats de la Ciutat, el jurat en cap dels cavallers i el dels ciutadans, i un diputat triat per sorteig entre els de la Confraria de la Mare de Déu dels Desemparats i Innocents, fundadora de l'anterior hospital dels orats.

No obstant este control privat-municipal del centre, que va perviure durant 245 anys, va anar

decaient en favor del monarca, que a mitjan segle XVII va introduir la figura del visitador real i a finals del XVIII va establir una Real Junta de Govern en este hospital, corresponent l'administració del mateix a tretze administradors, tres anuals i deu perpetus. Amb el pas del temps va adquirir en paral·lel les denominacions d'Hospital Real i Militar..

Almenys des de mitjans del segle XVIII l'hospital queda vinculat a la docència de la medicina, sent el lloc perfecte per a l'ensenyança d'anatomia, les disseccions i l'estudi de casos pràctics. És per això que des del segle XIX va actuar també com a **hospital universitari**.

Els grans canvis normatius, administratius i d'organització territorial produïts en la primera meitat del segle XIX van comportar que inicialment l'Hospital passara a estar regit per la Junta Municipal de Beneficència i posteriorment, en 1849, les competències sobre el mateix es traspassaren a la Junta Provincial de Beneficència. Quan es van suprimir les Juntes Provincials en 1868 (pel Decret de 17 de desembre de 1868), les seues atribucions van passar a la Diputació Provincial, que es va fer càrrec del govern i administració de l'Hospital Provincial, anomenat així des de la publicació de la Llei de Beneficència. Situació que s'ha mantingut fins l'any 2002 en el que la seua gestió es transferix a un consorci Diputació de València-Generalitat Valenciana, la qual cosa va suposar la recuperació de la seua denominació com a Consorci Hospital General Universitari de València..

Idioma

Valencià

Sección Iconos:

Imagen:



Tipo:

- Fondo_documental

Fecha:

Lun, 01/01/1409

Galería de Imágenes:



EL GRAN IUBILEO DEL HOSPITAL
 GENERAL DE LA CIUDAD DE VALENCIA, OTORGADO
 por la felice recordacion del sanctissimo padre Leon Papa decimo.



An grande es el merito que los fieles Christianos gan

en socorrer y ayudar a los pobres, en los quales se representa la persona de Christo nuestro Saluador que por muy cierto y seguro ternan el premio del reyno de los cielos los que para el tal socorro y ayuda inclinaren sus animos, pues el mismo Christo lo prometio en su sagrado Euangelio, diciendo: *Dixit et ueritas que la obra de Charidad y limosna que a qualquiera de estos mis hermanos los pobres bezistes, a mi la beziste uenite benedicti patris mei. &c.* Por tanto la felice recordacion del sanctissimo padre Leon Papa decimo deseando la salud de nuestras animas, y para incitar y mouer los coraçones de todos los fieles Christianos, que vñen de limosna, y charidad con los tales pobres: señaladamente en los Hospitales que para el mantenimiento y salud de aquellos estan dedicados para aplacar la yra que Dios tiene contra nosotros por nuestros peccados: por que assi como el agua amata el fuego, assi la limosna amata el peccado y aplaca la yra del Señor. Y vistos los grandes gastos del Hospital general de la ciudad de Valencia, que ansí en su primera erection, como tambien en la prosecution de la obra por ser tan sumptosa se hauian de seguir, y el excelsiuo gauto que en el mantenimiento del dicho Hospital y pobres: ansí enfermos de qualquier genero de enfermedad, como innocentes, y criaturas alli echadas: y otras necesidades las quales hazen muy gran gasto al dicho Hospital. Hauida plenaria relacion de todo otorgo al dicho Hospital general vna plenissima indulgencia *ad modum jubileij, perpetuis futuris temporibus* duradora, que se gane de seys en seys años, tal qual se gana de xxv. en xxv años en Roma. La qual fue impetrada a supplicacion del Catholico y Christianissimo Rey don Ferrando de immortalmemoria, y de los quatro administradores del dicho Hospital. En el qual su Santidad da, y otorga a qualquier persona ansí Ecclesiastica, como secular, de qualquier estado y condicion que sea, que hallandose en los reynos de Valencia, y de Aragon, y Principado de Cathaluña que visitaren el dicho Hospital general de las primeras visperas del Sabado de la dominica *in Passione*, que vulgarmente se dize Domingo de Lazaro hasta el lunes, puesto el sol, dando de charidad tres sueldos moneda de Valencia, o su justo valor, que es la setena parte de vn ducado, ganen el dicho jubileo, y plenissima indulgencia. Y a los q̄ por algun impedimento no podrá visitar dicho Hospital general, q̄ enuiando la dicha charidad al dicho Hospital general con los Procuradores comissarios y receptores de aquel que alla yran, que estos tales ganen el dicho jubileo y plenissima indulgencia, como si personalmente visitasen el dicho Hospital general, y sean absueltos plenissimamente a pena y a culpa de todos sus peccados, crimines, y excessos por graues y henormes que sean como quiera que los hayan cometido en qualquier tiempo que los ayan confessado y tenido verdadera contricion dellos aun que seantales y tan graues que la absolucion dellos sea referuada a la Sancta sede Apostolica, *exceptis contentis in bulla carne domini*. Con tanto que cadaqual reciba esta bulla en su poder, ansí los que luego pagaren como los que quedaren fiados para el tiempo, por que sepan lo que ganen. Y por quanto vos *diestes la sobre dicha cantidad* los dichos comissarios y procuradores del dicho Hospital haueys ganado la dicha indulgencia y jubileo plenissimo. En testimonio de lo qual hos damos la presente carta a *días del mes de* *año M. D. y*

Forma absolutionis plenarie.

Miserere tu omnipotens deus. &c. Indulgentiam & remissionem, &c. Autoritate domini nostri Iesu Christi, & beatorum apostolorum Petri & Pauli autoritate apostolica domini nostri papae Leonis decimi in hac parte mihi commissa, & tibi concessa ego te absoluo ab omnibus & singulis excommunicationis, suspensionis, irregularitatis, & interdicti, alijsq̄ ecclesiasticis censuris, pœnis, tam à iure q̄ ab ecclesia, & communioni fidelium. Hisdem autoritatibus supradictis ego te absoluo ab omnibus & singulis delictis, peccatis, excessibus, criminibus commissis & omisissis, confessis obli- & etiam ab omnibus & singulis pœnis purgatorij ad quas es obligatus quomodolibet dâdo tibi plenariam omnium & singulorum remissionem & restituo te penitus illi Innocentix integre in qua fuisti baptizatus. In nomine patris & filij, & spiritus sancti. Amen.

FACHADA DEL HOSPITAL PROVINCIAL



Escudo de la ciudad
1870



Formulario:

<http://archivo.dival.es/ca/ajudans-millorar>

Subitulo formulario:

Formulari web de queixes i suggeriments

Icono formulario:



Formulario:

<http://archivo.dival.es/ca/consultar-documents>

Subitulo formulario:

Formulari web sol·licitud accés a documents

Icono formulario:



Mostrar imagen de portada en Sidebar:

Cod. Referencia:

ES.462508.ADPV / Hospital General de València

Autores / Productor:

Hospital General de València

Personas:

- [Gracia](#)

Tiene ficha:

S

Volumen / Descripción Física:

754 metres lineals

Agregar al Árbol de Fondos:

S

Mostrar enlace:

N

Orden en listado:

1

Recurrencia:

1409 - 2009